

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΟΤΤΑΡΗ.

(Απαγγέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῆς ὑψηλότερας κορυφῆς ἑλληνικοῦ βουνου.)

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας!

Πανέλληνες, ἀκοῦστέ με ἀπὸ τὰ Κορφοδούνια
Ἐμένα τοῦ πρωτόκλιεφτο, ἐμὲ τοῦ πρωτοκλιέφτη!

Βαρεῖά μαυρίλα πλάκουσε τὴν ἀτιμὴ Ἑλλάδα.
Μπροστά βρουχῆ, πίσου θορριάς, σ'τὴ μέσ' ἀστρουπε-
[λέκρια.

Ἐστέρεψαν τὰ γάλατα, ψουφίσανε τὰ γίδια
Κ' ἡ κότταις δὲ γενεθλοῦν γιὰ μὲ τὸν κότταρῆτους!

Τί νᾶναι τοῦτο τὸ κακὸ ποῦ σ'τὴν πατρίδα γίνη;
Μὴν' ὁ Τριπούπης ἔκανε σ'τῆς ἐκλογαῖς μας φιάσκου;
Ἡ μήπους δὲν μας δίδουσι τοῦ Ζάρκου καὶ Κριτῆρι;
Μήπους ὁ Χόβαρτ φάνηκε ἀπὸ τοῦ Κάβου Ντόρου,
Ἡ μήπους ὁ Ροντόπουλος μᾶς ἐκλείσει τὴν Πόστα;
Οὐδὲ τοῦ μὲν ἐγίνηκεν, οὐδὲ τὰ δὲ συνέβη!*

Ἐνα πουλί ἀσπρόμαυρο πλάκουσε τὴν πατρίδα!
Δὲν εἶναι μέτε κορακας, δὲν εἶναι μέτε γλαῦρος!
Μοῦν' ἔνε κορακόγλαρος κι' ὅλοι τοῦ κράζουσι κάλπη,
Διατὶ ὅλους τοὺς παιζουγελᾶ, κάνεις δὲν τοῦ πιστεύει.
Τὴ μιὰ σὲ στέλνει στὴ Βουλή, τὴν ἄλλη σὲ βουλιάζει,
Τὴν τρίτη τὴν καλλίτερη σὲ κάνει καὶ Βελέντζα.

Μαῦρο ζερβιά, ἄσπρο δεξιᾶ, καὶ μέσ' σ'τὴ μέση κώχη,
Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά τοῦ ναὶ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τ' ὄχι.
Βάζουσι τοῦ χέρι σ'τὴ ζερβιά καὶ βουλευτῆς δὲ βγαίνεις,
Βάζουσι τοῦ χέρι σ'τὴ δεξιᾶ καὶ βουλευτῆς ἐβγαίνεις!
Σ'τὴν τρύπα ἢ ψῆφοι μένουσι καὶ σοῦ τὴν ἀκυρόνουσι.

Μαῦρο πουλί, ἄσπρο πουλί, ἀγαπημένε κάλπη
Εἰς τὴ δεξιᾶ σου τὴ μεριά γιὰ πάρε με κι' ἐμένα,
Ἐμένα τοῦ πρωτόκλιεφτο, ἐμὲ τοῦ πρωτοκλιέφτη
Ἐμένα ποῦ δὲν ἄφησα εἰς τὸ κοτέτσι κόττα!
Κάνε με κάλπη βουλευτῆ, στείλε με στὴν Ἀθήνα,
Νὰ βλιέπω τὴν Ἀκρόπολι, τ' ἀγάλματα νὰ βλιέπω,
Νὰ βλιέπω καὶ τοῦ Κεντρικοῦ ἐνίοτε Ταμείου!
Κ' ἰγὺ νὰ χτιζῶ μέγαρα, νὰ παίρνω Κοπαΐδαις,
Κ' ἰγὺ νὰ ζῶ μὲ ὄνειρα, μὲ κλώτσους, μὲ ἐλπίδαις.
Νὰ παίρνω σιδηροδρόμους κ' ἵππουσιδηροδρόμους,

(*) Ἀττικὴ σύνταξις.

Νὰ παίρνω πανελλήνιο καὶ ἀτιμουπλούαις,
Καὶ ἐν συντόμῳ, κάλπη μου, νὰ κλιέφτω, κλιέφτης,
[κλιέφτει.

Γιεδοῦ, κάλπη, τοῦ πρόγραμμα, γιεδοῦ τοῦ προγραμμά μου!
Κι' ἂν ὁ Τρικούπης μυστικὸ στα στήθη του τοῦ κρύβει,
Κι' ὁ Κουμουνοῦρος μοναχὰ σ' τοὺς φίλους του τοῦ λέει,
Ἐγ' ὅμως ἐλοφάνερα σὰν Κότταρος τοῦ δείχνου.

Ἄσπρο πουλί, μαυρὸ πουλί, ἀγαπημένε κάλπη
Βγάλε μὲ τώρα βουλευτῆ μὴ κλιέψου ὡς κι' ἐσένα.
Κότταρης.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΚΛΟΓΕΩΣ.

Ὅταν ἀκούω πιθανολογουμένην τὴν ἐπιτυχίαν νεαρῶν
τινων ὑποψηφίων μόνον διότι εἶναι καλὰ παιδιά, ἀπορῶ
πῶς δὲν ἐκλέγονται βουλευταὶ οἱ εὐκατότεροι μαθηταὶ
τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Σιμοπούλου.

Ἐὰν δὲν ἐπιτύχη ὁ Μακράκης, αἱ Ἀθηναὶ θὰ δείξωσι
ὅτι στεροῦνται θερησκευτικῶν φρονημάτων, ἐὰν ἀποτύχη ὁ
Ῥόκος, θὰ δείξωσι ὅτι δὲν ἔχουσι δημοκρατικὰ φρονήματα,
ἐὰν ὅμως ἀποτύχη ὁ Φιλήμων, ὅτι δὲν ἔχουσι κἀνὸν φρο-
νημα.

Οἱ ἐκλογεῖς δίδουσι τὴν ψῆφον τῶν εἰς ἐκείνους εἰσίντες
τοῖς προσφέρουσι περισσότερα παιγάρια, καπνὸν καὶ πατήρια
οἴνου· ἀπορῶ πῶς οἱ καπνοπῶλαι καὶ οἱ οἴνοπῶλαι δὲν
ἐκθέτουσι κάλπη.

Τὸ πρῶτον βῆμα τῶν ἐκλογῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν συ-
ναίσθησιν τῆς ψῆφου τῶν θά ἦτο νὰ τὴν πωλοῦσι εἰς ἓνα καὶ
νὰ τὴν δίδωσι εἰς ἄλλον· τώρα μόνον τὴν πωλοῦσι.

Ἐπεθύμουσι ν' ἀποτύχη ὁ Καλλιγᾶς, διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς
τὴν ἔδραν τοῦ Πανεπιστημίου· ἀπὸ τῆς βουλευτίας του εἰ-
φοιτητῆ ἀπώλεσαν τὸν σπουδαιότερον καθηγητῆν των,
καὶ οἱ βουλευταὶ ἀπέκτησαν τὸν ἀστείότερον συνάδελφόν
των.

Ἐὰν αἱ κυραὶ ἐψηφοφόρουσι, ὅλοι οἱ ἄνδρες θὰ ἐγίνοντο
βουλευταὶ· μόνον οἱ ἄνδρες διαίρουσιν εἰς ἀντιπολίτευσιν
καὶ συμπολίτευσιν.

Ἐὰν ὁ Κότταρης ἐπιτύχη εἰς τὰς νέας ἐκλογάς, οἱ βου-
λευταὶ θ' ἀπολέσωσι ἓνα συνάδελφόν των, καὶ ἡ κότταις
θὰ χάσωσι ἓνα ἄλλον.